

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „ZPT” AD

Strona pozwana: Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Sentencja

- 1) Analiza części trzeciej pytania trzeciego nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. [107 i 108 TFUE] do pomocy de minimis.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1998/2006 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które wyłączają z ulgi podatkowej stanowiącej pomoc de minimis inwestycje, których przedmiotem są aktywa wykorzystywane w rodzajach działalności związanych z wywozem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 lutego 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – MA.T. I. SUD SpA / Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA / Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Sprawy połączone C-523/16 i C-536/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 51 — Uzupelnienie ofert — Dyrektywa 2004/17/WE — Wyjaśnienie ofert — Przepisy krajowe uzależniające uzupelnienie składanej dokumentacji przez oferentów od zapłaty kary pieniężnej — Zasady dotyczące udzielania zamówień publicznych — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności)

(2018/C 142/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: MA.T.I. SUD SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA (C-536/16)

przy udziale: China Taiping Insurance Co. Ltd (C-523/16)

Strony przeciwne: Centostazioni SpA (C-523/16), Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności art. 51 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zasady dotyczące udzielania zamówień publicznych, wśród których znajdują się zasady równego traktowania i przejrzystości, o których mowa w art. 10 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, i w art. 2 dyrektywy 2004/18, a także zasadą proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym ustanawiającym mechanizm pomocy w sporządzeniu dokumentacji, na którego podstawie w ramach postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego instytucja zamawiająca może wezwać każdego oferenta, którego oferta zawiera istotne nieprawidłowości w rozumieniu tych przepisów, do uzupełnienia oferty, z zastrzeżeniem zapłaty kary pieniężnej, o ile kwota tej sankcji pozostaje zgodna z zasadą proporcjonalności, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

Natomiast te same przepisy i zasady należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym ustanawiającym mechanizm pomocy w sporządzeniu dokumentacji, na podstawie którego instytucja zamawiająca może wymagać od oferenta, przy jednoczesnej zapłacie przez niego kary pieniężnej, aby uzupełnił on brak dokumentu, który według wyraźnych przepisów dokumentacji przetargowej powinien prowadzić do wykluczenia oferenta, lub aby usunął on nieprawidłowości mające wpływ na jego ofertę w ten sposób, że dokonane poprawki lub zmiany byłyby zbliżone do przedstawienia nowej oferty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin – Allemagne) – postępowanie wszczęte przez Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Sprawa C-558/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 — Dziedziczenie i europejskie poświadczenie spadkowe — Zakres stosowania — Możliwość ujawnienia w europejskim poświadczeniu spadkowym udziału małżonka pozostającego przy życiu)

(2018/C 142/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Doris Margret Lisette Mahnkopf

przy udziale: Svena Mahnkopfa

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy dokonywać w ten sposób, że przepis krajowy taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który przewiduje w razie śmierci jednego z małżonków ryczałtowe wyrównanie dorobków przez powiększenie udziału spadkowego małżonka pozostającego przy życiu, jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgesellschaft mbH / Bundesrepublik Deutschland)

(Sprawa C-577/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Zakres stosowania — Artykuł 2 ust. 1 — Załącznik I — Działalność objęta tym systemem handlu — Produkcja polimerów — Wykorzystanie energii cieplnej dostarczanej przez instalację nieobjętą systemem unijnym — Wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień do emisji — Okres 2013–2020)

(2018/C 142/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin